

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Liliana Catan,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procuror, împotriva sentinței judecătorei Ialoveni din 19 iunie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2014, în privința inculpatului

*Sîrbu Dan Gheorghe, născut la
01 iunie 1988, originar și locuitor al or Ialoveni, str.
Alexandru cel Bun 9 ap. 3, cetățean al R. Moldova, fără
antecedente penale;*

*în instanța de fond:
în instanța de apel:
în instanța de recurs:*

*Termenul de examinare a cauzei
24 iulie 2012 – 19 iunie 2013,
25 iulie 2013 – 19 februarie 2014,
20 mai – 18 iunie 2014;*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Ialoveni din 19 iunie 2013, Sîrbu Dan a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Acțiunea civilă înaintată de Batoreanu Sergiu, privind încasarea prejudiciului material și moral, a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că Sîrbu Dan este învinuit că, în noaptea de 02 mai 2010, avînd scopul comiterii unui act de huliganism, împreună cu persoane neidentificate de organul de urmărire penală, deplasîndu-se cu automobilul Honda Civic, n/î IL AU 196, în direcția fermei de animale ÎI „Gemenii Sîrbu”, amplasată în apropierea s. Dănceni, r-nul Ialoveni, încalcînd grosolan ordinea publică și exprimînd o vădită lipsă de respect față de societate, a inclus sistemul de iluminare a automobilului la faza lungă și orbîndu-l pe Batoreanu Sergiu, care se deplasa cu automobilul Nissan Bluberd, stopîndu-l.

Ulterior, continuând acțiunile sale infracționale, fără careva motive au deschis ușile automobilului condus de Batereanu Sergiu, au aplicat lovituri cu diferite obiecte peste automobilul de model Nissan Bluberd, deteriorându-l, după care au efectuat o împușcătură în direcția automobilului.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, acțiuni săvârșite de două sau mai multe persoane.

Instanța a reținut că inculpatul, în cadrul urmăririi penale, a declarat că l-a telefonat tatăl său Sîrbu Gheorghe să vină la ferma lui, deoarece au intrat niște persoane necunoscute în gospodăria lor. Deplasându-se cu automobilul în acel loc și ajungând lângă gospodăria tatălui său a văzut un automobil Nissan Bluberd care se ridica cu viteză mare la deal. A observat că la volanul acelui automobil se afla Batereanu Sergiu împreună cu o altă persoană necunoscută. Nu a întreprins măsuri pentru a-i opri, deoarece ei erau doi și urma să vină în curînd poliția. El personal și tatăl său nu dețin arme.

Partea vătămată Batereanu Sergiu a declarat că, după un conflict de pe drumul Dănceni, între ei și Sîrbu Gheorghe, a fost chemată poliția, care le-a spus să plece la comisariat pentru clarificare. S-au deplasat cu automobilul Nissan Bluberd, în care erau Ivano Vitalii, Pîrțac Natalia, Brăiescu Petru și Silvia Rusu. Pe traseul Ialoveni au fost stopați de o mașină Honda Civic, din care au coborît patru persoane, inclusiv Sîrbu Dan. Acele persoane au deschis ușile mașinii lor, au încercat să-1 dea jos pe șoferul Ivanov Vitalii. Sîrbu Dan și ceilalți au deschis portbagajul mașinii Honda Civic și au scos o trusă în care se află o armă de culoare închisă. Atunci Batereanu Sergiu a strigat lui Ivanov Vitalii să pornească mașina. Pornindu-se, au auzit împușcături din armă și aruncături cu diferite obiecte în mașina lor. Ajungînd la poliție au văzut că spatele mașinii era deteriorat. Solicită încasarea de la inculpat a daunei materiale de 38.959 lei, morale de 50.000 și 7000 lei cheltuieli pentru asistența juridică.

Declarațiile martorilor Ivanov Vitalii, Pîrțac Natalia, Brăiescu Petru sunt similare.

Instanța a reținut că nu au fost prezentate probe ce ar confirma că automobilul Nissan Bluberd aparține cu drept de proprietate lui Batereanu Sergiu și în acest sens i-ar fi fost cauzate prejudicii materiale.

În ordonanța de punere sub învinuire a inculpatului este indicat că infracțiunea a fost comisă la 02 mai 2010, însă nu este specificată și ora cînd a avut loc fapta.

Potrivit ordonanței de începere a urmăririi penale din 26 septembrie 2011, cauza penală a fost intentată la plîngerea lui Batereanu Serghei care a fost agresat de inculpat și alte persoane necunoscute la 02 mai 2011, pe cînd în ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu este indicat că fapta a avut loc la 02 mai 2010.

Din declarațiile părții vătămate Batereanu Sergiu și a martorului Ivanov Vitalie rezultă că automobilul Nissan Bluberd, la momentul când a fost stopat, era condus de Ivanov V. și nu de Batereanu S., cum este indicat în rechizitoriu.

Este stabilit că, ceva timp mai înainte, între Batereanu S. și alte persoane a avut loc un conflict la ferma de animale cu tatăl inculpatului și alte persoane. La fața locului a fost chemată poliția pentru a elucida circumstanțele acestui conflict. Ulterior, Batereanu S. deplasându-se cu automobilul spre Comisariat a fost stopat de către inculpat la marginea or. Ialoveni, pentru a clarifica natura conflictului apărut. În asemenea condiții inculpatul, încercând să clarifice circumstanțele conflictului anterior, nu a acționat fără temei și motiv adică nu din intenții huliganice.

Mai mult, huliganismul prezintă acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei sau cu amenințarea aplicării unei asemenea violențe. Totodată, nu au fost prezentate probe că inculpatul și complicitii au amenințat sau au aplicat violență față de parte vătămată.

Instanța mai reține că fapta a avut loc pe 02 mai 2010, iar cauza penală a fost intentată tocmai la 26 septembrie 2011.

Automobilul, care se presupune că aparține părții vătămate, a fost examinat peste un an, adică la 09 august 2011. Actele de examinare a acestui automobil, unde sunt indicate un șir de defecte tehnice, nu sunt autentificate în modul prevăzut de lege, iar acuzarea nu a prezentat probe că automobilul a fost deteriorat de inculpat și complicitii săi pe 02 mai 2010, dar nu în alt timp și în alte împrejurări.

3. Procurorul a declarat apel, în care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 287 alin. (2), lit.b) Cod penal la 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu admiterea acțiunii civile înaintate de partea vătămată.

Apelantul a invocat că vina inculpatului este probată prin declarațiile părții vătămate Batereanu Sergiu, martorilor Ivanov Vitalie, Brăiescu Pentru, Pîrțac Natalia, procesul verbal de cercetare la fața locului din 09.08.2011 în cadrul căruia a fost examinat automobilul de model Nissan Bluberd cu n/î Il AX 992, fiindu-i indicate deteriorările depistate.

3.1 A declarat apel și partea vătămată Sergiu Batereanu, în care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat conform învinuirii formulate.

Apelantul a invocat că din materialele dosarului a fost constatat cu certitudine vina inculpatului, instanța de fond nu a luat în considerare că inculpatul în scopul de a se eschiva de la răspunderea penală, fiind vinovat, a fugit și a fost dat în căutare, fiindu-i eliberat mandat de arest

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2014, ambele apeluri au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a reținut că nu au fost prezentate probe că automobilul Nissan Bluberd, fără numărul de înmatriculare, îi aparține cu drept de proprietate lui Batereanu Sergiu și că lui i-ar fi fost cauzate careva prejudicii materiale.

Examinarea automobilului de către organul de poliție nu s-a efectuat în seara respectivă sau în timpul apropiat, pentru a stabili dacă este deteriorat.

Relevant în acest sens este că fapta a avut loc pe 02 mai 2010, cauza penală a fost intentată tocmai la 26 septembrie 2011, iar automobilul, care se presupune că aparține părții vătămate, a fost examinat la peste un an, adică 09 august 2011. Actele de examinare a acestui automobil, unde sunt indicate un șir de defecte tehnice, nu sunt autentificate în modul prevăzut de lege, iar acuzarea nu a prezentat probe că automobilul a fost deteriorat de inculpat și complicii săi pe 02 mai 2010, dar nu în alt timp și în alte împrejurări.

În ordonanța de punere sub învinuire lipsește ora când a avut loc fapta, ceea ce urma să fie indicat obligatoriu. Potrivit ordonanței de începere a urmăririi penale din 26 septembrie 2011, cauza penală a fost intentată la plîngerea lui Batereanu Serghei care a fost agresat de inculpat și alte persoane necunoscute la data de 02 mai 2011, pe când în ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu se indică că fapta a avut loc la 02 mai 2010, iar alte persoane nu au fost menționate.

Reieșind din declarațiile părții vătămate și a martorului Ivanov Vitalie, este stabilit cu certitudine că automobilul Nissan Bluberd, la momentul când a fost stopat, era condus de Ivanov Vitalie și nu de Batereanu Sergiu, cum este indicat în rechizitoriu. Inculpatul a stopat partea vătămată nu fără temei, motiv și din intenții huliganice, urmărind scopul încălcării ordinii publice, dar pentru a clarifica circumstanțele conflictului care a avut loc cu puțin timp înainte între persoanele din automobilul respectiv și tatăl Sîrbu G., la ferma ultimului.

Mai mult, huliganismul prezintă acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei sau cu amenințarea aplicării unei asemenea violențe. Totodată, nu au fost prezentate probe că inculpatul și complicii au amenințat sau au aplicat violență față de parte vătămată.

Inculpatul nu a fost învinuit că a aplicat careva armă de foc și acest fapt pune la îndoială declarațiile părții vătămate și a martorilor în aspectul vizat.

Conflictul care a avut loc anterior la ferma de animale între partea vătămată tatăl inculpatului s-a soldat cu intentarea unui dosar penal, care ulterior a fost clasat. Aceste împrejurări la fel demonstrează că altercația ulterioară între partea vătămată și inculpat nu a avut loc fără temei și motiv, cum este indicat în rechizitoriu.

Inculpatul a refuzat să participe la confruntări, folosindu-se de dreptul său. Astfel, în respectivele procese-verbale nu se conțin date referitor la fondul acuzării.

Declarațiile martorului Rusu S. de la urmărirea penală nu pot fi reținute, deoarece ea nu a fost audiată în ședința instanței de fond, iar partea acuzării nu a solicitat audiere acestui martor nici în ședința instanței de apel.

Nu poate fi reținut argumentul acuzării că inculpatul a comis acțiuni de huliganism, fără motiv, care încalcă grosolan ordinea publică. Chiar dacă se admite că au avut loc niște acțiuni, acestea erau bazate pe relațiile ostile, apărute în legătură cu conflictul anterior între partea vătămată și părintele inculpatului.

Astfel, în fața instanței de apel nu au fost prezentate careva probe sau argumente noi, apelanții invocînd doar o altă apreciere a circumstanțelor cauzei, care este neîntemeiată și lipsită de suport probant.

5. Procurorul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Recurentul a specificat că la demersul acuzării în apel au fost audiați partea vătămată și martorii Ivanov V., Brăiescu P., care au confirmat faptele imputate inculpatului.

Instanța de apel a redat în decizia sa declarațiile lor, însă le-a apreciat critic, fără a se expune plauzibil referitor la împrejurările relatate de ei.

Prin urmare, instanțele au admis declarațiile inculpatului, care în genere nu recunoaște că s-ar fi întâlnit cu partea vătămată în ziua de 02.05.2010.

A fost lăsat fără nici o apreciere procesul-verbal de cercetare la fața locului din 09.08.2011, în cadrul căruia a fost examinat automobilul Nissan Bluberd, n/î Il AX 992, fiindu-i indicate deteriorările depistate. Potrivit declarațiilor părții vătămate, până în prezenta acesta nu este reparat.

Instanța de apel nu a verificat și apreciat probele prezentate de procuror, care pe deplin dovedesc vina inculpatului și a pronunțat o decizie ilegală și neîntemeiată.

În drept, recursul este întemeiat pe următoarele temeuri din art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor respective pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, ținînd seama de opinia părților expusă în referință, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rînd, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens. Conform art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că recursul ordinar al procurorului fondat în drept pe temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, cum ar fi că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și că instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței (pct. 5 din decizie).

Totodată, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat asupra căror motive concrete din apel, în raport cu împrejurările concrete invocate în decizia contestată, inclusiv cele reproduse în pct. 4 din prezenta decizie, nu s-ar fi pronunțat instanța de apel, și care ar fi esența circumstanței că instanța a admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigentele art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, care a afectat soluția instanței, fiind omisă în totalitate argumentarea

ilegalității hotărîrii atacate în acest sens, cu indicarea unor concrete erori de drept la compartimentul dat.

Rezultă, că recursul de pe rol nu întrunește condițiile legale de conținut în partea vizată, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al procurorului cu circumstanțe în fapt și în drept, care ar justifica acest recurs și care ar agrava situația persoanei achitate.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rînd, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și cu referire la argumentul regăsit în recursul ordinar că decizia instanței de apel este neîntemeiată, dar în care nici nu se conțin referiri la erori de drept concret definite în acest sens, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărîrilor instanțelor de fond și de apel, inclusiv cele reproduse în pct. 2 și 4 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că ambele instanțe au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea formulată și achitarea inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, cum ar fi și declarațiile martorilor Ivanov V., Brăiescu P., părții vătămate Batereanu Serghei, a inculpatului Sîrbu Dan, a procesului-verbal de examinare a automobilului din 09.08.2011, pronunțîndu-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apel de procuror și repetate în recursul ordinar (*pct. 2 -5 din decizie*).

Mai mult, textul recursului ordinar denotă că acesta este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au estimat circumstanțele cauzei (*pct. 5 din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune procurorul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu este temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, este lipsită de orice suport legal.

Pe lîngă aceasta, conform art. 24 alin. (2), (4), 26 alin. (3), 436 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Părțile în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de

susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane. Sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului. Procedura de rejudecare a cauzei după casarea hotărârii în recurs se desfășoară conform regulilor generale pentru examinarea ei.

Potrivit jurisprudenței naționale și a CtEDO, avînd în vedere dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărîre de condamnare bazîndu-se exclusiv pe dosarul din prima instanță în temeiul căruia inculpatul fusese achitat. Instanța de apel urmează să procedeze la o nouă audiere a anumitor martori ai acuzării solicitați de părți (*hotărîrile CtEDO Popovici vs. Moldova din 27.11.2007, §72, și Dănila vs. România din 8.03.2007, §62-63*). Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care depozitiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea învinuitului (*hotărîrea CtEDO Spînu vs. România din 29.04.2008, §60*).

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența CtEDO, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. CtEDO, în hotărîrea *Capean vs. Belgia* din 13.01.2005, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Nerespectarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24 și 26 din Codul de procedură penală, care îl obligă pe acuzatorul de stat, după o hotărîre de achitare pronunțată de prima instanță, să prezinte în ședința de judecată anumite probe în susținerea acuzațiilor penale aduse inculpatului, urmează să fie apreciată ca nesusținere a acuzațiilor penale în privința inculpatului, în cadrul examinării apelului declarat împotriva sentinței de achitare.

Ignorarea acestei jurisprudențe lezează dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art.6 din CEDO.

Însă, în pofida normelor specificate, a principiului contradictorialității în procesul penal și a jurisprudenței nominalizate, se observă că, conform procesului-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel, în cadrul rejudecării cauzei potrivit regulilor generale după achitarea inculpatului, procurorul nu a solicitat să fie cercetate direct și nemijlocit probele scrise și decisive ale acuzării, inclusiv cele pe care și-a fondat ulterior recursul ordinar, în fața instanței de apel fiind audiați la inițiativa procurorului doar martorii Ivanov V., Brăiescu P., părții vătămate Batereanu Serghei și a inculpatului Sîrbu Dan, declarațiile căror au fost apreciate de instanțe și puse la baza sentinței de achitare a inculpatului, nefiind relevante în aspectul învinuirii formulate (*v. 2, f. d. 50-52*).

Este adevărat că instanța de apel a dat citirii probelor scrise, examinate de prima instanță, consemnîndu-le în procesul verbal al ședinței de judecată, dar din propria inițiativă.

Sub acest aspect, instanța de recurs nu atestă încălcarea principiului contradictorialității procesului penal, deoarece instanța de apel a pronunțat o hotărîre în favoarea inculpatului, iar potrivit art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de apel este obligată să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei.

Cele expuse denotă faptul că procurorul s-a eschivat să-și exercite în fața instanței de apel sarcina prezentării probelor, adică nu și-a susținut apelul și volumul învinuirii înaintate inculpatului, care a fost anterior achitat de instanța de fond, omițând legala posibilitate oferită de prevederile art. 414, 419 Cod de procedură penală, de a-și dovedi motivele invocate în apel, iar instanța de apel nu era în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare bazându-se exclusiv pe dosarul din prima instanță în temeiul căruia inculpatul fusese achitat.

Totodată, prevederile art. 427 Cod de procedură penală oferă posibilitatea contestării prin intermediul recursului ordinar doar a hotărârilor judecătorești, pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar nu și contestarea acțiunilor sau inacțiunilor procurorului care a participat la judecarea apelului în vederea redresării omisiunilor procesuale comise de el.

În hotărârea CtEDO din 06.04.2010, în cauza Ștefan vs. România, este clar specificat că procurorul are obligația de a reflecta pretensele erori înainte de pronunțarea unei hotărâri definitive, iar statul este cel care trebuie să-și asume erorile comise de procuror și aceste erori nu trebuie reparate în detrimentul persoanei vizate în procedura în cauză.

Astfel, soluția dispunerii rejudecării cauzei pentru examinarea repetată a apelului procurorului potrivit regulilor primei instanțe, în vederea unei eventuale condamnări a persoanei achitate, în cazul în care procurorul nu a susținut în apel învinuirea prin invocarea cercetării directe a probelor, ar fi una lipsită de orice suport legal.

Mai mult, recurentul nu a criticat în niciun fel concluziile instanțelor judecătorești că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele: „cu aplicarea violenței asupra părții vătămate” și „încălcarea ordinii publice”. Rezultă, că în cazul în care recurentul nu le deneagă, circumstanțele enunțate sunt întemeiate puse la baza sentinței de achitare a ultimului.

Este de menționat că soluția de achitare a inculpatului coroborează și cu următoarele circumstanțe.

Potrivit art. 8 alin. (3), 66 alin. (2) pct. (1), 281 alin. (2), 296 alin. (2) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, actul de învinuire trebuie să cuprindă formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterului vinei, încadrarea juridică a acțiunilor învinuitului. Inculpatul are dreptul să știe pentru ce faptă este învinuit.

Conform rechizitoriului, inculpatul este acuzat că: „în noaptea de 02 mai 2010, avînd scopul comiterii unui act de huliganism, împreună cu persoane neidentificate de organul de urmărire penală, deplasându-se cu automobilul Honda Civic, n/î IL AU 196, în direcția fermei de animale ÎI „Gemenii Sîrbu”, amplasată în apropierea s. Dănceni, r-nul Ialoveni, încâlcind grosolan ordinea publică și exprimînd o vădită lipsă de respect față de societate, a inclus sistemul de iluminare a automobilului la faza lungă și orbindu-l pe Batereanu Sergiu, care se deplasa cu automobilul Nissan Bluberd, stopîndu-l.

Ulterior, continuînd acțiunile sale infracționale, fără careva motive au deschis ușile automobilului condus de Batereanu Sergiu, au aplicat lovituri cu diferite obiecte

peste automobilul de model Nissan Bluberd, deteriorându-1, după care au efectuat o împușcătură în direcția automobilului”.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, acțiuni săvârșite de două sau mai multe persoane.

Totodată, în pofida normelor de drept enunțate în actul de învinuire nu este indicat, deci nici constatat:

a) câte persoane au comis infracțiunea, care sunt acțiunile concrete infracționale ale inculpatului și celorlalți coparticipanți, prin prisma prevederilor art. 42 Cod penal;

b) care este esența, volumul, costul și locul amplasării deteriorărilor pe automobilul părții vătămate;

c) care este esența „obrazniciei deosebite”, prin ce fel de acțiuni și de cine efectuate, a fost ea manifestată;

d) din ce fel de armă a fost efectuată împușcătura, care sunt consecințele ei, cine a efectuat împușcătura și care este esența circumstanței că această acțiune nu a fost interpretată de acuzare ca un element calificativ al huliganismului, prevăzut în alin. (3) art. 287 Cod penal.

Prin urmare, învinuirea înaintată inculpatului este una incompletă, neclară și divergentă, adică este una dubioasă. O asemenea învinuire a afectat dreptul inculpatului de a ști pentru ce faptă sunt învinuiți, adică dreptul la apărare.

Totodată, art. 8 alin. (3), 24 alin. (2), 325 alin. (1), 389 alin. (2) Cod de procedură penală, prevăd că instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii și sentința de condamnare nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii se interpretează doar în favoarea inculpatului.

Astfel, instanța de judecată nu este în drept să completeze din oficiu învinuirea cu circumstanțe în fapt care ar justifica-o și care ar agrava situația inculpatului, și să-și întemeieze soluțiile pe presupuneri și dubii.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că recursul ordinar este și unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) și 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește condițiile legale de conținut și este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol nu îndeplinește condițiile legale de conținut și este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 1) și 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procuror împotriva sentinței judecătorești Ialoveni din 19 iunie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2014, în privința inculpatului Sîrbu Dan Gheorghe, deoarece nu îndeplinește cerințele legale de conținut și este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 25 iulie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

18 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte   Nicolae Gordilă,
Judecători   Iurie Diaconu, Liliana Catan,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procuror, împotriva sentinței judecătorei Ialoveni din 19 iunie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2014, în privința inculpatului

*Sîrbu Dan Gheorghe, născut la
01 iunie 1988, originar și locuitor al or Ialoveni, str.
Alexandru cel Bun 9 ap. 3, cetățean al R. Moldova, fără
antecedente penale.*

În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 1) și 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procuror împotriva sentinței judecătorei Ialoveni din 19 iunie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2014, în privința inculpatului Sîrbu Dan Gheorghe, deoarece nu îndeplinește cerințele legale de conținut și este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 09 iulie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan